

Cuma Hutbesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Kalbin Cilası: Tevbe ve İstiğfar
(28.10.2022)

Kıymetli Kardeşlerim!

Tevbe; 'dönmek, dönüş yapmak' anlamına gelen Kur'anî bir kavramdır. Yanlış yolda ilerlediğini fark eden insanın, gidişatını değiştirerek doğru yola yönelmesine 'tevbe' denir. Tevbe; sadece dille söylenen bir söz değil, doğru yöne dönüş halidir. Bu sebeple işlenen bir günah için sadece 'tevbe ediyorum' demek yeterli değildir. Gerçek anlamda tevbe; yapılan yanlıştan samimi olarak vazgeçmekle mümkündür.

Tevbe kavramını, Peygamberimiz (s.a.s)'in de ifade ettiği gibi, dünyayı bir yola, insanı da bir yolcuya benzeterek anlamaya çalışalım: Her insan, fiziki ve akli olgunluğa ulaşana kadar, hayat yolculuğunda arka koltuğa oturan ve direksiyon ne tarafa çevrilirse o tarafa giden bir yolcuya benzer. Ergenlik çağına girmesiyle birlikte direksiyon koltuğuna oturan birey, artık tercihlerinden sorumlu bir özne olur. Anahtar elinde, hayat direksiyonu avucundadır. Bu zor yolculukta ileri veya geri gitmek, sağa veya sola dönmek, hızlanıp yavaşlamak kendi iradesindedir.

Kul bu zor süreçte yalnız değildir. Kendisine, hayat yolculuğu boyunca güncelliğini asla kaybetmeyen ilahi bir yol haritası emanet edilmiştir. Kur'an-ı Kerim; sorumluluk bilincine sahip her insan için bir yol arkadaşı, bir rehber ve bir navigasyondur. Rabbinin sözüne güvenmeyip şeytanın yalanına kanan kul hata da yapar, yanlış yola da sapar. Doğru yoldan ayrıldığını fark ettiğinde ise önünde iki tercih vardır: Ya Âdem Peygamber (s) gibi yaptığı yanlışları itiraf edip doğru yola tekrar koyulacak ya da hatasında ısrar eden şeytan gibi yanlış yolda kalmaya devam edecektir. İşte, kulun yanlış yolu terk edip hayat direksiyonunu doğru tarafa çevirmesine 'tevbe' denir.

Samimiyetle ve kararlılıkla yapılan tevbe ve istiğfarın amel defterimizden silemeyeceği günah yoktur. Yüce Rabbimiz bu müjdeyi şöyle ifade eder: **"Ey iman edenler! İçtenlikle ve kararlılıkla Allah'a tevbe edin/O'na dönüş yapın. Umulur ki Rabbiniz kötülüklerinizi örter ve sizi içinde ırmaklar akan cennetlerinde ağırlar. [...]"**¹

Kardeşlerim!

İşlenen her günahın kişinin gönlünde siyah izler bırakacağını, tevbe edildiğinde ise kulun bu lekelerden arınacağını ifade eden Peygamberimiz (s.a.s); tevbe ve istiğfarı kişiyi manevi kirlerden arındıran, kalpleri parlatan bir cilaya benzetmiştir.² Başka bir hadisinde ise; her insanın hata yapacağını, hata yapanların en hayırlısının çokça tevbe edenler olacağını³ ifade etmiştir.

Peki tevbe nasıl olmalıdır? Bu sorunun cevabını Kur'an'dan öğrenelim: Bir ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz; **"Kim yanlış ve kötü bir davranışından sonra tevbe eder ve halini düzeltirse, bilsin ki Allah onun tevbesini kabul eder."**⁴ buyurarak tevbenin kabulünü yanlış düzeltme, verilen zararı telafi etme şartına bağlamıştır. Öyle ki; kul hakkına girerek işlenen günahın tevbesi, o kulun zararını gidermeden kabul edilmez. Hırsızın tevbesi çaldığı malı iade etmek, yalancının tevbesi gerçekleri ortaya çıkarmaktır. Birine elimizle zarar verdiyse bunun tevbesi dilimizle olamaz. Toplum içinde atılan iftiranın helalliyi, baş başa kalındığında alınmaz. Sosyal medyada söylenen bir yalanın, bir hakaretin tevbesi, o kişiye özelden özür mesajları atarak yapılamaz.

"İnsan suya düştüğü için değil, sudan çıkamadığı için boğulur." derler. Unutmayalım ki; kul da günaha düştüğü için değil, günahtan çıkamadığı için kaybeder.

Rabbim yolumuzu her şaşırdığımızda, bize günah batağından çıkabileceğimiz bir irade ve yeniden doğru yola yöneltecek çıkış yolları lütfeyesin. Amin.

DİTİB Hutbe Komisyonu

¹ Tahrîm, 66/8.

² İbn-i Mâce, "Zühd", 29.

³ Tirmizî, Kıyâmet 49.

⁴ Maide, 5/39.